

Ændringsforslag

til

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. 2011 om beskyttelse af miljøet.

Fremsat af Naalakkersuisut til 2. behandlingen.

Til § 28

1. I § 28 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Naalakkersuisut kan fastsætte regler, der tillader en eller flere af de i *stk. 2* nævnte aktiviteter, såfremt et vandforsyningsanlæg har vandbehandling, der kan sikre overholdelse af de af Naalakkersuisut fastsatte krav til drikkevandskvaliteten i henhold til § 31”.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

Til § 31

2. I § 31, *stk. 1*, ændres ”indvindes” til: ”anvendes” og affattes således:

”*Stk. 1.* Vand, der anvendes til drikkevand eller andre formål, der kræver vand af drikkevandskvalitet, skal opfylde mindstekrav fastsat af Naalakkersuisut.”

3. § 31, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Indvinding af fersk- og saltvand der skal anvendes til drikkevand eller andre formål, der kræver vand af drikkevandskvalitet skal godkendes af Naalakkersuisut”.

Bemærkninger til ændringsforslaget

Almindelige bemærkninger

§ 28, *stk. 3* er ny i forhold til gældende lovgivning. Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler, der tillader aktiviteter indenfor spærrezonen, der ellers er forbudt i henhold til *stk. 2*, såfremt vandbehandlingen bliver opgraderet i et vandforsyningsanlæg. Dette kræver dog, at Naalakkersuisuts krav til drikkevandskvaliteten stadig kan overholdes.

Den nye bestemmelse i § 28 *stk. 3* har mindre administrative konsekvenser for Selvstyret. Ændringen vurderes ikke at have nogen økonomiske konsekvenser.

I § 31, stk. 1, har der været behov for, at der sker en præcisering af et enkelt ord. Dette sker for at tilpasse bestemmelsen til den foreslåede rettelse af § 28, stk. 3.

Ændringen i § 31, stk. 1, har ingen administrative og økonomiske konsekvenser.

Hvad angår forslaget til ændring af § 31, stk. 2, er der tale om en præcisering af bestemmelsens formål, hvor det er vurderet, at både ferskvand og saltvand skal nævnes direkte, da saltvand anvendes nogle steder i Grønland til fremstilling af drikkevand med drikkevandskvalitet.

Ændringen i § 31, stk. 2 har ingen administrative og økonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til ændringsforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Tilladelser til aktiviteter indenfor spærrezonen er blevet forvaltet restriktivt for at beskytte drikkevandsressourcen mod forurening, bl.a. fordi ingen vandforsyningsanlæg hidtil har kunnet rense råvandet ved en forurening med f.eks. benzin/olieudslip eller ved øget menneskelig aktivitet.

Teknisk er der dog mulighed for at opgradere vandbehandlingen. Såfremt dette sker, vil der kunne tillades flere aktiviteter indenfor spærrezonerne, hvis opgraderingen sikrer, at de i § 31 fastsatte krav til drikkevandskvaliteten stadig kan overholdes.

Den nye bestemmelse i § 28, stk. 3 tillader, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler, der tillader aktiviteter, der er forbudt i henhold til stk. 2, hvis Naalakkersuisut bedømmer, at et vandforsyningsanlæg er forsynet med egnede vandforsyningsforanstaltninger til at overholde de af Naalakkersuisut fastsatte krav om drikkevandskvaliteten i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. marts 2008 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Reglerne vil blive udarbejdet på bekendtgørelsesniveau.

Bestemmelsen er blevet aktuel efter, at Nukissiorfiit har ansøgt om godkendelse til at udbygge vandbehandlingsprocessen på vandværket i Qaqortoq med en videregående vandbehandling, så vandværket bliver i stand til at kunne rense råvand af en dårligere vandkvalitet, f.eks. ved en forurening med benzin/olieudslip og øget menneskelig aktivitet.

I Qaqortoq ligger en del af byen indenfor spærrezonen, hvilket giver en potentiel risiko for en forurening af drikkevandsressourcen, og dette forhold bevirker bl.a., at ejendomme indenfor spærrezonen ikke kan udvides, og ved enhver vedligeholdelse skal der søges om dispensation til at udføre arbejdet, og ledige byggegrunde kan ikke udnyttes.

Det har længe været et ønske i Qaqortoq, at vandbehandlingsprocessen blev opgraderet, så vandværket blev i stand til at rense råvand af en dårligere kvalitet således, at de fleste restriktioner indenfor spærrezonen kan lempes eller helt ophæves.

Andre steder i landet er der ligeledes ønske om at vandbehandlingen opgraderes, således at flere aktiviteter kan tillades inden for vandspærrezoneerne.

Til nr. 2

Formålet med bestemmelsen er, at der kan fastsættes en regulering til at sikre rent drikkevand til befolkningen og fødevarerindustrien i Grønland. Vandindvinding kun til eksport er ikke omfattet af denne bestemmelse.

Reglen er knyttet til de øvrige regler i kapitlet.

Tilsynet med vandkvaliteten efter Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. marts 2008 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg består af bakteriologiske, fysiske og kemiske undersøgelser samt vurdering af resultaterne af disse.

Lovgivningen i relation til drikkevandskvaliteten er baseret på principperne i EU direktivet nr. 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevandet.

Lovgivning er indført af hensyn til befolkningens sundhed samt at al vand, som kommer i kontakt med fødevarer, skal overholde ovennævnte kvalitetskrav.

Analyseprogrammet omfatter både mikrobiologiske, samt fysik-kemiske parametre og er tilpasset den enkelte lokalitet. Baggrunden herfor er, at der kan forekomme naturlige forhold indenfor spærrezonen, som kan medføre en forringelse af råvandskvaliteten, såvel som der også kan foregå menneskeskabte aktiviteter, som udgør en risiko for forurening af råvandet.

Det skal bemærkes, at tilsynet med mikrobiologiske parametre varetages af Selvstyrets Veterinærmyndighed. Jf. § 1 stk. 1, i Landstingsforordning nr. 9 af 31. maj 2001 om ændring af landstingsforordning om kontrol med levnedsmidler og zoonoser er reguleringen affattet således:

”Landstingsforordningen omfatter tilsyn, tilladelser og kontrol vedrørende levnedsmidler, zoonoser, herunder rabies og trikiner, mikrobiologiske kvalitet af drikkevand og af offentligt tilgængeligt badevand, samt med teknisk – hygiejnisk indretning af vandbehandlingen og forsyningsanlæg”.

Tilsynet med de fysiske kemiske parametre varetages af Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø. På det fysiske kemiske område skal vandet analyseres for en lang række organiske og uorganiske parametre. Dertil kommer, at der skelnes mellem indikator- og sundhedsparametre.

Indikatorparametre vedrører naturligt forekommende stoffer i drikkevandet. En pludselig ændring i den naturlige blanding af salte og metaller kan indikere, at drikkevandet er blevet forurenet.

Sundhedsparametre vedrører stoffer, som kan indikere en given forurening som følge af eksempelvis korrosion på installationerne og/eller aktiviteter indenfor spærrezone, og som ved en overskridelse kan udgøre en sundhedsmæssig risiko. Sammenholdes nærværende med, at vandværkerne i dag ikke kan foretage en vandbehandling af råvandet, som er forurenet med oliekomponenter m.m., er det således nødvendigt at forvalte dispensationer til spærrezone restriktivt.

Tilsyn, analyseprogram, ibrugtagning af en ny råvandsressource, dispensationsmuligheder, kontrolhyppigheder for udtagning af vandprøver, påbud og forbud m.m. fremgår af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17 marts 2008 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Til nr. 3

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en ny råvandsressource godkendes forud for ibrugtagning. Det gælder både for ferskvand, men også saltvand.

Baggrunden for at en ny råvandsressource skal godkendes er at hindre anvendelse af råvandssøer, som kan være problematiske og dermed medføre behov for en efterfølgende intensiveret vandbehandling. Eksempler på forringet vandkvalitet er:

1. at råvandssøen kan være lavvandet, hvorved eksempelvis vandstandsfluktuationer og øget algevækst kan medføre en vandkvalitetsforringelse.
2. at der forekommer en naturlig forringelse af råvandskvalitet via eksempelvis lerudvaskning, eller
3. at der foregår aktiviteter inden for vandressourceoplandet.